Bat. Gen.
VI
906

30

VOORSCHRIFTEN,

WELKE TER VOORKOMING

VAN

AANVARINGEN

DOOR

Stoom- of andere schepen en vaartuigen, varende of ten anker liggende, moeten worden in acht genomen.

(Ind. Staatsbl. 1880, no. 192).

BATAVIA,
OGILVIE & Co.

1880.

BAT. GENOOTSCHAP VAN KENNIS

8 Hal

PERPUSTAKAAN NASIONAL R.I.
Tanggal : 30-06-2010
Nomor Induk : 749/PN-Museum/2010
BIB - ID : 0010-35941960
ITEM - ID : 0409111032
Asal : Museum Pusat

VI, 106

Algemeene bepaling.

Art. 1. In de hieronder volgende voorschriften wordt ieder stoomschip, dat niet door stoomkracht, maar door zeilen wordt bewogen, beschouwd als een zeilschip en ieder stoomschip dat door stoomkracht in beweging is, of het zeil voert of niet, als een schip onder stoom.

Voorschriften omtrent het voeren van lichten.

Art. 2. De lichten, in de volgende artikelen 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 en 11 aangegeven, — en geene andere — moeten, hoe ook de weêrsgesteldheid zijn moge, van zonsondergang tot zonsopgang gevoerd werden.

Art. 3. Een zeestoomschip, onder stoom, moet voeren:

a. Aan of voor den fokkemast op eene hoogte boven den romp van niet minder dan 6 meters, en indien het schip eene meerdere breedte heeft dan 6 meters, dan op eene hoogte boven den romp van niet minder dan die breedte, een helder wit licht, dat zoodanig is ingericht, dat het een gelijkmatig en onafgebroken licht doet schijnen over een boog van den horizon van 20 kompasstreken en zoodanig is geplaatst, dat het licht werpt over 10 kompasstreken, ter wederzijde van het schip, te weten van recht vooruit, tot 2 streken achterlijker dan dwars aan elke zijde. Het licht moet bij donkeren nacht en goed zicht op een afstand van minstens $1\frac{1}{4}$ geographische mijl zichtbaar zijn.

b. Aan stuurboordszijde een groen licht, zoodanig ingericht, dat het een gelijkmatig en onafgebroken licht doet schijnen over een boog van den horizon van 10 kompasstreken en zoodanig geplaatst, dat het licht werpt van recht vooruit tot twee streken achterlijker dan dwars aan die zijde. Het licht moet bij donkeren nacht en goed zicht op een afstand van minstens $\frac{1}{2}$ geographische mijl zichtbaar zijn.

PERPUSTAKAAN NASIONAL RI

c. Aan bakboordszijde een rood licht, zoodanig ingericht, dat het een gelijkmatig en onafgebroken licht doet schijnen over een boog van den horizon van 10 kompasstreken en zoodanig geplaatst, dat het licht werpt van recht vooruit, tot twee streken achterlijker dan dwars aan die zijde. Het licht moet bij donkeren nacht en goed zicht op een afstand van minstens $^1/_2$ geographische mijl zichtbaar zijn.

d. De genoemde groene en roode zijdelichten moeten aan de binnenzijde voorzien zijn van schermen, die tot een afstand van 9 decimeters van het voorvlak van de lantaren naar voren doorloopen, en zoo gesteld zijn, dat zij beletten, dat het bakboords- of roode licht van stuurboordszijde en het stuurboords- of groene licht van bakboordszijde gezien wordt.

Art. 4. Een stoomschip, een ander schip slepende, moet, ten einde het van andere schepen te onderscheiden, behalve zijne zijdelichten, twee helder witte toplichten loodrecht boven elkander voeren, met niet minder dan 9 decimeters tusschenruimte.

Elk dezer toplichten moet in alle deelen overeenkomen met en geplaatst zijn als het toplicht, dat voor andere stoomschepen is voorgeschreven.

Art. 5. Een schip, het zij stoom- of zeilschip, bezig zijnde met het leggen of lichten van een telegraafkabel, of waarmede, tengevolge van eenig ongeval, niet kan gemanoeuvreerd worden, moet des nachts, wanneer het een zeilschip is, ter plaatse waar stoomschepen het witte licht voeren, en zoo het een stoomschip is, instede van dat licht, drie roode lichten, loodrecht boven elkander voeren in bollantarens, elk niet minder dan 25 centimeters middellijn hebbende, met eene onderlinge tusschenruimte van niet minder dan 9 decimeters; bij dag moet het schip voor, evenwel niet lager dan de top van den fokkemast, drie zwarte ballen of andere zwarte voorwerpen loodrecht boven elkander voeren, met eene tusschenruimte

van niet minder dan 9 decimeters, en ieder eene middellijn hebbende van minstens 6 decimeters.

Voor andere schepen zijn deze bollantarens of voorwerpen het bewijs, dat het schip hetwelk ze voert, niet kan manoeuvreeren en daardoor niet kan wijken. Indien de genoemde schepen geen vaart door het water loopen, moeten zij geene zijdelichten voeren, maar wel als zij vaart loopen.

Art. 6. Een zeilschip, zeilende of gesleept wordende, moet dezelfde lichten voeren, als voor een stoomschip onder stoom in art. 3 is aangegeven, met uitzondering van het witte toplicht, dat het nimmer mag voeren.

Art. 7. Wanneer, zooals dit bij slecht weder op kleine vaartuigen kan plaats hebben, het groene en het roode licht niet vastgezet kunnen worden, moeten deze lichten, elk aan de zijde van het schip waar het behoort, op dek gereed gehouden en bij het naderen van of tot eenig schip, ter voorkoming van aanvaring, tijdig en op de meest zichtbare plaats vertoond worden, en wel zoodanig, dat het roode licht niet aan stuurboord en het groene licht niet aan bakboord kunne worden gezien.

Om het gebruik dezer draagbare lichten zoo zeker en gemakkelijk mogelijk te maken, moet elke lantaren uitwendig geverfd zijn met de kleur van het licht, dat elk harer doet schijnen en bovendien voorzien zijn van een doelmatig scherm.

Art. 8. Een schip, hetzij stoom- of zeilschip, ten anker liggende, moet, ter plaatse waar het best kan worden gezien, evenwel niet hooger dan 6 meters boven den romp, een wit licht voeren in eene bollantaren van eene middellijn van minstens 20 centimeters. Die lantaren moet zoodanig ingericht zijn, dat het licht rondom gelijkmatig en onafgebroken schijnt en op een afstand van minstens 1/4 geographische mijl zichtbaar is.

Art. 9. Een loodsvaartuig, op zijn kruisstation varende, moet niet de lichten voeren, die voor andere vaar-

tuigen zijn voorgeschreven. Het moet enkel aan den top van den mast een wit licht voeren met een rood licht daar boven, zoodanig dat deze rondom zichtbaar zijn.

Een loodsvaartuig, dat niet op zijn kruisstation vaart, moet dezelfde lichten voeren als andere vaartuigen.

Art. 10. Zeilvaartuigen, die volgens staatsblad 1874 nº. 113 van jaarpassen behooren te worden voorzien, zijn vrijgesteld van de naleving der voorschriften van artt 6 en 7.

Op zeilvaartuigen, onder vreemde vlag varende, is de voorgaande alinea mede van toepassing, wanneer zij de Nederlandsche vlag voerende in de termen zouden vallen om van jaarpassen te worden voorzien.

Onoverdekte vaartuigen, ten anker of voor hunne netten of vleet liggende, moeten een helder wit licht, dat over den geheelen horizon licht verspreidt, en mogen buitendien, indien zij dit nuttig achten, schitterende lichten vertoonen.

Art 11. Een schip, dat door een ander schip wordt opgeloopen, moet van het achterschip aan het oploopende schip een wit licht of een schitterend licht vertoonen.

Geluidseinen bij mist, enz.

Art. 12. Een stoomschip moet voorzien zijn:

van eene stoomfluit of van een ander krachtig, door middel van stoom, geluidgevend werktuig, zoodanig geplaatst, dat het geluid niet door eenig beletsel kan worden onderschept;

van een deugdelijken misthoorn, waarvan het geluid door een blaasbalg of op andere werktuigelijke wijze wordt voortgebracht; en

van eene goed geluid gevende klok.

Een zeilschip moet eveneens van een gelijksoortigen misthoorn en van eene zoodanige klok voorzien zijn.

In geval van mist of nevelachtig weder moeten, zoowel bij dag als gedurende den nacht, de in dit artikel

beschreven seinen gegeven worden, zooals hieronder wordt voorgeschreven:

a. Een stoomschip, onder stoom, moet met de stoomfluit of ander stoomsein, met tusschenpoozen van niet meer dan twee minuten, een aangehouden toon doen hooren.

b. Een zeilschip, onder zeil, moet met den misthoorn, met tusschenpoozen van niet meer dan twee minuten, *één* stoot geven als het over bakboord ligt, *twéé* stooten achter elkander als het over stuurboord ligt en *drie* stooten achter elkander, indien het met ruimen wind zeilt.

c. Een stoom- en een zeilschip, niet onder stoom of zeil, moeten, met tusschenpoozen van hoogstens twee minuten, de klok luiden.

Vaart der schepen bij mist, enz. moet verminderd worden.

Art. 13. Elk schip, hetzij zeil- of stoomschip, moet bij mist of bij nevelachtig weder slechts eene matige vaart loopen.

Bepalingen omtrent het uitwijken.

Art. 14. Wanneer twee zeilschepen elkander naderen, zoodat gevaar voor aanvaring bestaat, moet een van beiden wijken, waarbij de volgende regelen moeten in acht genomen worden:

a. een schip, dat met ruimen wind zeilt, moet wijken voor een schip, dat bij den wind zeilt;

b. een schip, dat over stuurboord bij den wind ligt, moet wijken voor een schip, dat over bakboord bij den wind ligt;

c. wanneer beiden met ruimen wind zeilen, doch over verschillende boegen liggen, dan moet het schip, dat over stuurboord ligt, wijken voor het schip, dat over bakboord ligt;

d. wanneer beiden ruim zeilen, over denzelfden boeg liggende, dan moet het loefwaartsche schip wijken voor het lijwaartsche schip;

e. een schip, dat voor den wind zeilt, moet wijken voor het andere schip.

Art. 15. Indien twee schepen onder stoom, recht of bijna recht tegen elkander insturen, zoodat gevaar voor aanvaring bestaat, moeten beiden naar stuurboord uitwijken, zoodat zij elkander aan bakboordszijde voorbij varen.

Dit artikel is alleen van toepassing in gevallen dat schepen recht of bijna recht tegen elkander insturen, en wel zóó, dat gevaar voor aanvaring bestaat, en is niet van toepassing op twee schepen, die, indien zij hunne koersen vervolgen, van zelve van elkander vrijloopen.

Het is dus alleen van toepassing, wanneer elk der twee schepen recht of bijna recht tegen het andere instuurt, met andere woorden, wanneer, bij dag, elk der twee schepen de masten van het andere schip met zijn eigen masten in *één* lijn of nagenoeg in *één* lijn heeft, of wanneer, des nachts, ieder der twee schepen, de *twéé* zijdelichten van het andere ziet.

Het is niet van toepassing, wanneer, bij dag, een schip een ander recht vooruit ziet, welks koers den zijnen kruist, noch wanneer bij nacht, het roode licht van het eene schip gekeerd is naar het roode licht van het andere, of het groene licht van het eene schip gekeerd is naar het groene licht van het andere, noch wanneer bij nacht, slechts één der gekleurde lichten recht vooruit gezien wordt of de beide gekleurde lichten in eene andere richting dan recht vooruit gezien worden.

Art. 16. Indien de koersen van twee schepen onder stoom elkander zoodanig kruisen, dat er gevaar voor aanvaring bestaat, moet het schip, dat het andere aan stuurboordszijde van zich heeft, voor hetzelve wijken.

Art. 17. Wanneer twee schepen, het eene onder zeil en het andere onder stoom, zoodanige koersen volgen, dat

er gevaar voor aanvaring bestaat, moet het schip onder stoom wijken voor het schip onder zeil.

Art. 18. Elk schip onder stoom, dat een ander schip nadert, moet, wanneer er gevaar voor aanvaring bestaat, zijne vaart verminderen, of zoo noodig, stoppen en de werktuigen achteruit doen slaan.

Art. 19. Handelende overeenkomstig de vorenstaande bepalingen, kan een stoomschip, onder stoom, die handeling van een ander in zicht zijnd schip door de volgende seinen met de stoomfluit kenbaar maken, als:

Een korte stoot beteekent:
Ik wijk naar stuurboord uit;

Twee korte stooten beteekent:
Ik wijk naar bakboord uit;

Drie korte stooten beteekent:
Ik sla volle kracht achteruit.

Het al of niet gebruiken dier seinen wordt vrijgelaten, doch indien zij gebruikt worden, moet overeenkomstig die seinen gehandeld worden.

Art. 20. Onafhankelijk van hetgeen in eenig voorgaand artikel is voorgeschreven, moet elk schip, hetzij zeil- of stoomschip, dat een ander schip oploopt, voor het laatstgenoemde wijken.

Art. 21. In nauwe vaarwaters moet elk stoomschip, wanneer het veilig en uitvoerbaar is, aan die zijde van het vaarwater houden, die aan stuurboordszijde van het schip ligt.

Art. 22. Wanneer overeenkomstig de bovenstaande voorschriften een der beide schepen moet wijken, moet het andere zijnen koers vervolgen.

Art. 23. Bij het nakomen en uitvoeren dezer voorschriften moet men behoorlijk achtgeven, zoowel op de gevaren der navigatie, als op de eigenaardige omstandigheden, die, ter voorkoming van onmiddelijk gevaar, eene afwijking van de bedoelde bepalingen noodzakelijk mochten maken.

Geen schip mag, onder welke omstandigheden ook, de vereischte voorzichtigheid uit het oog verliezen.

Art. 24. De bovenvermelde bepalingen ontheffen noch het schip, noch zijn eigenaar, gezagvoerder of bemanning van de verantwoordelijkheid voor de gevolgen, welke mochten voortvloeien uit eenige nalatigheid in het voeren van lichten, in het doen van signalen, het houden van goeden uitkijk of uit veronachtzaming van die maatregelen van voorzorg, welke volgens het gewone zeemansgebruik of naar aanleiding van bijzondere omstandigheden behooren genomen te worden.

Voorbehoud ten opzichte van reglementen voor havens of binnenwateren.

Art. 25. De inhoud dezer voorschriften belet niet de handhaving van bijzondere bepalingen, op rechtmatige wijze door plaatselijke autoriteiten gemaakt, met betrekking tot de vaart in havens, op rivieren of op binnenvaarwaters.

Art. 26. De inhoud dezer voorschriften belet niet de handhaving van bijzondere bepalingen, door de Regeering van eenige natie gemaakt, met betrekking tot het voeren van vaste of seinlichten, buiten en behalve de hierbij voorgeschrevene, voor twee of meer oorlogschepen of voor schepen, zeilende onder convooi.

PERPUSTAKAAN NASIONAL RI.